

ВАЎЛІН Євген Володимирович (1902, м. Двінськ, нині Даугавпілс, Латвія — 1970) — піаніст, педагог. Професор (1940). Закін. Дніпроп. муз. училище (кл. Вільперта), Муз. академію в Загребі (1929). Удосконалював майстерність у Л. Крейцера (Вища муз. школа, Берлін). Від 1933 працював у Загреб. консерваторії: 1945–49 — декан, 1949–51 — заступник декана фортепіан. ф-ту; 1951–55 — проф. Вищої школи муз. мистецтва (Будапешт); 1955–59 — проф. Урал. консерваторії (Свердловськ, нині Єкатеринбург, РФ). 1959–64 — завідувач кафедри спец. фортепіано Одес. консерваторії, одночасно 1962–63 — проректор. Викладав методику гри на фортепіано, історію фортепіан. мистецтва. Серед учнів — [Л. Іванова](#), Е.

Кукурадзе, П. Бутовський та ін.

Основні праці

Фортепіанна школа. Загреб, 1939 (хорват. мовою); Гами. Загреб, 1941 (хорват. мовою); Школа для фортепіано. Загреб, 1949 (хорват, серб., словен. та македон. мовами); Історія фортепіано. Будапешт, 1954 (угор. мовою); Заметки о некоторых особенностях хорватского народно-музыкального творчества. Свердловск, 1957; Воспитание учащихся детских музыкальных школ и работа с ними над фортепианными произведениями крупной формы. К., 1964.

[О. І. Самойленко](#)

Бібліографічний опис:

Ваулін Євген Володимирович / О. І. Самойленко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-32498>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).